

# ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OLP-03703/2011-ERÚ  
Č.j. 03703-24/2011-ERÚ

V Jihlavě dne 25. září 2012

## ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 2c zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 17 odst. 5 písm. e) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 17. srpna 2011, ve správním řízení, sp. zn. OLP-03703/2011-ERÚ, zahájeném dne 16. srpna 2011 z moci úřední podle § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení, kterým je společnost TEPLO Rumburk, s.r.o., se sídlem Lesní 92, 408 01 Rumburk, IČ: 25407104, zastoupená [REDAKCE], na základě plné moci ze dne 17. ledna 2011, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenách“),

rozhodl takto:

**I. Společnost TEPLO Rumburk, s.r.o., se sídlem Lesní 92, 408 01 Rumburk, IČ: 25407104, tím, že:**

- v předběžné ceně tepelné energie pro rok 2011 v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“, v kontrolovaném období od 1. ledna 2011 do 15. června 2011, neoprávněně uplatňovala náklad ve výši 7 768 551 Kč, který byl v předběžné kalkulaci ceny tepelné energie pro rok 2011 uplatněn v položce „Finanční leasing“, čímž porušila bod (1.1) cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 1/2010, k cenám tepelné energie,

- v předběžné ceně tepelné energie pro rok 2011 v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“, v kontrolovaném období od 1. ledna 2011 do 15. června 2011, neoprávněně uplatňovala v položce „Opravy a údržba“ náklad ve výši 516 500 Kč, čímž porušila bod (1.1) cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 1/2010, k cenám tepelné energie,

sjednala pro rok 2011 předběžnou cenu tepelné energie, jejíž výše a kalkulace nebyly v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle § 6 odst. 1 zákona o cenách, ve znění pozdějších předpisů,

**čímž spáchala správní delikt podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, ve znění pozdějších předpisů.**

**II. Společnosti TEPLLO Rumburk, s.r.o., se sídlem Lesní 92, 408 01 Rumburk, IČ: 25407104, se za spáchání správního deliktu podle výroku I. tohoto rozhodnutí ukládá podle § 16 odst. 4 písm. c) zákona o cenách, ve znění pozdějších předpisů, pokuta ve výši 700 000 Kč (slovy sedm set tisíc korun českých). Společnost TEPLLO Rumburk, s.r.o., se sídlem Lesní 92, 408 01 Rumburk, IČ: 25407104, je povinna pokutu uhradit podle ustanovení § 17 odst. 6 zákona o cenách, ve znění pozdějších předpisů, ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 3754-2421001/0710.**

**III. Společnost TEPLLO Rumburk, s.r.o., se sídlem Lesní 92, 408 01 Rumburk, IČ: 25407104, je podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, povinna uhradit náklady řízení ve výši paušální částky 1000 Kč (slovy tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 3754-2421001/0710.**

## **O d ů v o d n ě n í:**

### **I. Úvod**

Energetický regulační úřad (dále též „ERÚ“) oznámil dopisem ze dne 15. srpna 2011 společnosti TEPLLO Rumburk, s.r.o., se sídlem Lesní 92, 408 01 Rumburk, IČ: 25407104 (dále též „společnost TEPLLO Rumburk, s.r.o.“, „kontrolovaná osoba,“ či „účastník řízení“), zahájení správního řízení o uložení pokuty z důvodu podezření ze spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kterého se tato společnost jako držitel licence na výrobu tepelné energie (č. 310101791) a licence na rozvod tepelné energie (č. 310101792) měla dopustit tím, že při uplatňování předběžné ceny tepelné energie pro rok 2011 v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“ sjednala nebo požadovala cenu, jejíž výše a kalkulace nejsou v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle § 6 odst. 1 zákona o cenách. Oznámení o zahájení řízení společnost TEPLLO Rumburk, s.r.o. převzala dne 16. srpna 2011.

Zahájení předmětného správního řízení o uložení pokuty předcházelo provedení kontroly u společnosti TEPLLO Rumburk, s.r.o, když tato cenová kontrola č. 01192/2011-ERÚ byla zaměřena na to, zda kontrolovaná osoba při sjednávání předběžné ceny tepelné energie požadovala cenu tepelné energie, jejíž kalkulace nebo způsob sjednání nebyly v souladu se zákonem o cenách a cenovým rozhodnutím ERÚ č. 1/2010, k cenám tepelné energie (dále též jen „cenové rozhodnutí ERÚ č. 1/2010“). Cenovou kontrolou bylo zjištěno, že kontrolovaná

osoba do kalkulace předběžné ceny tepelné energie pro rok 2011 v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“ neoprávněně zahrnula náklady ve výši 8 350 051 Kč (neoprávněný náklad spadající v kalkulaci ceny tepelné energie do položky „Nájem“ ve výši 7 768 551 Kč a neoprávněný náklad uplatňovaný v položce „Opravy a údržba“ ve výši 581 500 Kč).

V rámci vedeného správního řízení sp. zn. OLP-03703/2011-ERÚ Energetický regulační úřad dne 11. ledna 2012 vydal rozhodnutí, č.j. 03703-14/2011-ERÚ, kterým potvrdil závěry cenové kontroly, a společnosti TEPLO Rumburk, s.r.o. uložil pokutu ve výši 700 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kterého se tato společnost dopustila tím, že sjednala pro rok 2011 předběžnou cenu tepelné energie, jejíž výše a kalkulace nebyly v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle § 6 odst. 1 zákona o cenách, a to v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“, a to

1) neoprávněným zahrnutím nákladu ve výši 7 768 551 Kč, který byl v předběžné kalkulaci ceny tepelné energie pro rok 2011 uveden v položce „Finanční leasing“, čímž porušila bod (1.1) cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 1/2010, k cenám tepelné energie,

2) neoprávněným zahrnutím nákladu ve výši 516 500 Kč do položky „Opravy a údržba“, čímž porušila bod (1.1) cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 1/2010, k cenám tepelné energie.

Předsedkyně Energetického regulačního úřadu dne 6. dubna 2012 rozhodla o rozkladu společnosti TEPLO Rumburk, s.r.o. ze dne 26. ledna 2012 podanému proti shora uvedenému rozhodnutí tak, že napadané rozhodnutí zrušila a věc vrátila Energetickému regulačnímu úřadu k novému projednání. Rozhodnutí o rozkladu bylo zástupci účastníka doručeno dne 11. dubna 2012.

## **II. Kontrolní zjištění**

Kontrolovaná osoba jako držitel licencí na výrobu tepelné energie (č. 310101791) a na rozvod tepelné energie (č. 310101792) byla v průběhu kontrolního šetření dodavatelem tepelné energie v Rumburku v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“.

Předmětem cenové kontroly u kontrolované osoby bylo posouzení, zda výše nákladů v ceně tepelné energie uplatňovaných kontrolovanou osobou v předběžné kalkulaci ceny tepelné energie pro rok 2011 odpovídá obvyklé úrovni při výrobě a rozvodu tepelné energie a zda jsou tyto položky uplatňovány v souladu s cenovými předpisy.

Ze závěru protokolu k výsledkům cenové kontroly č. 01192/2011-ERÚ ze dne 15. června 2011, č.j. 01192-9/2011-ERÚ, který kontrolovaná osoba převzala dne 16. června 2011, vyplynulo, že kontrolovaná osoba při sjednávání předběžné ceny tepelné energie porušuje cenové předpisy podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách tím, že sjednala a požaduje cenu tepelné energie pro rok 2011 v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“, jejíž výše a kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen

podle § 6 odst. 1 zákona o cenách. Konkrétně se jednalo o následující nedostatky v položce „Finanční leasing“ (resp. „Nájem“ – viz bod II.1 odůvodnění tohoto rozhodnutí) a v položce „Opravy a údržba“.

## II. 1 Nájem

Společnost TEPLO Rumburk, s.r.o. uzavřela dne 8. listopadu 1999 s Městem Rumburk, se sídlem Třída 9. května 1366/48, IČ: 00261602, smlouvu o nájmu nemovitosti (dále též jen „smlouva o nájmu nemovitosti“) a dále dne 8. listopadu 1999 se společností Harpen ČR, s.r.o., se sídlem Truhlářská 13-15, Praha 1, IČ: 25115171 (dnes v obchodním rejstříku zapsaná pod obchodní firmou KA Contracting ČR, s.r.o.), smlouvu o nájmu technologie (dále též jen „smlouva o nájmu technologie“). Dle smlouvy o nájmu nemovitosti má kontrolovaná osoba pronajímateli Městu Rumburk hradit 1 Kč ročně za nájem specifikované nemovitosti; dle smlouvy o nájmu technologie ve znění dodatku č. 4 uzavřeného dne 16. února 2009 má kontrolovaná osoba hradit pronajímateli společnosti KA Contracting ČR, s.r.o. nájemné ve výši 14 750 000 Kč. Kontrolovaná osoba uplatňovala v kalkulaci předběžné ceny tepelné energie pro rok 2011 náklad v položce „Finanční leasing“ ve výši 14 750 001 Kč. Dle kontrolního zjištění se o finanční leasing nejedná, a to jak z pohledu náležitostí smluv, úhrady nájmu, tak i z pohledu daňových předpisů. Náklad na nájem, který kontrolovaná osoba uplatňovala v předběžné ceně tepelné energie pro rok 2011, může podle bodu (2.3.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí ERÚ č. 1/2010 být maximálně ve výši 6 981 450 Kč (bez DPH), což odpovídá maximální výši nájmu pro výrobu a rozvod tepelné energie a průměrnému množství tepelné energie za tři bezprostředně předcházející kalendářní roky (105 Kč/GJ násobeno 66 490 GJ). Kontrolovaná osoba uplatňovala v kalkulaci předběžné ceny tepelné energie pro rok 2011 náklad na nájem o 7 768 551 Kč vyšší (14 750 001 Kč po odečtení 6 981 450 Kč), čímž porušila ustanovení bodu (1.1) cenového rozhodnutí ERÚ č. 1/2010, když do ceny tepelné energie promítla náklad, který není ekonomicky oprávněným podle bodu (1.2) cenového rozhodnutí ERÚ č. 1/2010, konkrétně výše nákladu na nájem v ceně tepelné energie nebyla uplatněna v souladu s bodem (2.3.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí ERÚ č. 1/2010.

## II. 2 Opravy a údržba

Kontrolovaná osoba uplatňovala v položce „Opravy a údržba“ kalkulace předběžné ceny tepelné energie pro rok 2011 náklad ve výši 781 500 Kč, což o 581 500 Kč (781 500 Kč po odečtení 200 000 Kč, což je maximální výše sjednaná dodatkem č. 1 ze dne 17. dubna 2002 ke smlouvě o nájmu technologie) překračuje sjednanou maximálně možnou výši oprav v kalendářním roce podle smlouvy o nájmu technologie. Kontrolovaná osoba porušila ustanovení bodu (2.3.4) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí ERÚ č. 1/2010 tím, že do kalkulace předběžné ceny tepelné energie pro rok 2011 promítla náklady na opravu či renovaci pronajatého movitého a nemovitého majetku, souvisejícího s výrobou anebo rozvodem tepelné energie, vzniklé nad rámec smluvních povinností kontrolované osoby jako nájemce,

přičemž nebylo prokázáno, že by o rozdíl přesahující sjednanou maximální výši nájmu snížila nájemné za pronajatý movitý a nemovitý majetek v kalkulaci předběžné ceny tepelné energie. Nájemné pro rok 2011 je ve stejné výši již od 16. února 2009, kdy byl podepsán dodatek ke smlouvě o nájmu technologie, proto částka 581 500 Kč není ekonomicky oprávněným nákladem v kalkulaci předběžné ceny tepelné energie pro rok 2011, čímž též došlo k porušení ustanovení bodu (1.1) cenového rozhodnutí ERÚ č. 1/2010, protože kontrolovaná osoba do ceny tepelné energie promítla náklad, který není ekonomicky oprávněným podle bodu (1.2) cenového rozhodnutí ERÚ č. 1/2010.

## II. 3 Shrnutí

Cenovou kontrolou bylo tedy zjištěno, že ze strany kontrolované osoby se v součtu za výše uvedené jednalo o neoprávněné zahrnutí nákladů v kalkulaci předběžné ceny tepelné energie pro rok 2011 v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“ ve výši 8 350 051 Kč.

Položka kalkulace ceny tepelné energie	Výše neoprávněných nákladů (v Kč)
Nájem	7 768 551
Opravy a údržba	581 500
Celkem	8 350 051

Kontrolními pracovníky Energetického regulačního úřadu byla kontrolovaná osoba seznámena s obsahem protokolu a byl jí předán stejnopis protokolu dne 16. června 2011. V poučení na konci protokolu bylo uvedeno, že proti tomuto protokolu je možno v souladu s ustanovením § 17 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní kontrole“), podat Energetickému regulačnímu úřadu písemně a zdůvodněné námitky do deseti pracovních dnů ode dne seznámení se s tímto protokolem.

## III. Námitky kontrolované osoby proti protokolu a jejich vypořádání

Dne 28. června 2011 obdržel Energetický regulační úřad námitky proti protokolu č. 01192/2011-ERÚ ze dne 15. června 2011, v nichž kontrolovaná osoba vyjádřila svůj nesouhlas se závěry kontrolních pracovníků ERÚ sepsanými v protokolu. Uvedla konkrétní námitky týkající se uplatňování nákladů v položkách „Finanční leasing,“ a „Opravy a údržba“. Dále vyjádřila své námitky týkající se vymezení pravomoci a působnosti ve vztazích mezi ERÚ a Státní energetickou inspekcí (dále též „SEI“), když vyjádřila názor, že je na místě postup podle § 133 odst. 2 a 3 správního řádu.

V souladu s ustanovením § 18 odst. 4 zákona o státní kontrole byla kontrolovaná osoba dopisem Energetického regulačního úřadu ze dne 8. července 2011 (č.j. 01192-

12/2011-ERÚ) vyrozuměna o tom, že námitky budou vyřízeny v rámci správního řízení o uložení pokuty pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách (přílohou tohoto dopisu bylo Oznámení o rozhodnutí o námitkách k protokolu č. 01192/2011-ERÚ ze dne 7. července 2011, č.j. 01192-11/2011-ERÚ).

K jednotlivým námitkám, které Energetický regulační úřad obdržel od zástupce kontrolované osoby dne 28. června 2011, a o nichž bylo rozhodnuto, že budou vyřízeny v rámci správního řízení o porušení cenových předpisů a uložení sankce, Energetický regulační úřad uvádí následující:

### III. 1 Pravomoc a působnost ERÚ

Kontrolovaná osoba ve svých námitkách poukazuje na nesoulad zákonných ustanovení § 2c písm. a) a § 3 odst. 3 zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „zákon o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen“), které umožňují jak Energetickému regulačnímu úřadu, tak Státní energetické inspekci vykonávat působnost v téže oblasti, tj. v oblasti při kontrole cen v oblasti energetiky. Dále upozorňuje, že kontrolu správnosti stanovení ceny tepelné energie u kontrolované osoby v minulých letech opakovaně prováděla Státní energetická inspekce. Předmětem kontroly ERÚ bylo dodržování podmínek pro sjednávání předběžné ceny energie pro rok 2011 a její kalkulace v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“, a ve svém protokolu proto ERÚ uvedl, že nevyklučuje kontrolu výsledné ceny tepelné energie za rok 2011. Z toho kontrolovaná osoba vyvozuje, že dochází k uvedení v právní nejistotu do budoucna, neboť i v případě že by kontrolovaná osoba akceptovala závěry kontroly ERÚ, není vyloučeno, že Státní energetická inspekce bude mít jiný právní názor a postup, který byl ERÚ schválen, napadne jako nesprávný. V tomto postupu spatřuje kontrolovaná osoba rozpor se základními zásadami správního řízení.

Kontrolovaná osoba též soudí, že jsou ve věci dány podmínky pro postup podle § 133 odst. 2 a 3 správního řádu. Proto navrhuje, aby působnost v oblasti kontroly cen v energetice byla mezi ERÚ a Státní energetickou inspekcí vyřešena podle správního řádu a aby byla dodržena zásada legality vyjádřená v § 2 správního řádu.

K výše uvedeným námitkám Energetický regulační úřad uvádí následující:

Kontrolovaná osoba upozorňuje na skutečnost, že dle platných právních předpisů může provádět cenovou kontrolu v oblasti energetiky jak Energetický regulační úřad, tak i Státní energetická inspekce, a požaduje věc řešit kompetenčním sporem před Nejvyšším správním soudem. K tomu ERÚ uvádí, že mezi těmito cenovými kontrolními orgány ke kompetenčním sporům nedocházelo, neboť Státní energetická inspekce prováděla kontrolu cenových předpisů výhradně po ukončení kalendářního roku, přičemž byla kontrolována výsledná cena tepelné energie a dodržení závazných podmínek pro kalkulaci a sjednání ceny tepelné energie. Státní energetická inspekce prováděla cenovou kontrolu nejen z podnětů odběratelů, z podnětů Energetického regulačního úřadu, ale i na základě plánu kontrol v každém kraji, k čemuž byla zřízena i jednotlivá územní pracoviště. Energetický regulační

úřad prováděl kontrolu předběžné ceny tepelné energie především v případech, kdy bylo kontrolováno dodržování závazných postupů a podmínek při kalkulaci ceny tepelné energie a při jejím sjednání v průběhu aktuálního kalendářního roku, zejména obvyklost výše nákladových položek kalkulace a způsoby sjednání takto předběžně kalkulované ceny tepelné energie s odběrateli. Prověřování ceny tepelné energie Energetickým regulačním úřadem je nedílnou součástí také při řešení správních řízení, stížností odběratelů nebo z jiných podnětů.

Kompetence Energetického regulačního úřadu a Státní energetické inspekce v době provádění cenové kontroly vycházela z energetického zákona č. 458/2000 Sb., ve znění účinném do 17. srpna 2011. Nabytím účinnosti zákona č. 458/2000 Sb. došlo ke změně zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, a již od 1. ledna 2001 byla založena kompetence obou orgánů provádět kontrolu dodržování zákona o cenách v energetických odvětvích. Státní moc lze vykonávat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. V daném případě je kompetence dána oběma orgánům a nelze souhlasit s názorem, že právní řád neumožňuje, aby v jedné věci byly věcně příslušné dva různé správní orgány. S danou možností pak přímo počítá § 48 odst. 1 správního řádu, podle něhož zahájení řízení u některého správního orgánu brání tomu, aby o téže věci z téhož důvodu bylo zahájeno řízení u jiného správního orgánu. Ustanovení § 133 odst. 2 a 3 správního řádu přepokládá existenci sporu v tom smyslu, že se považuje několik správních orgánů za příslušné k řízení v téže věci. V daném případě však o takovou situaci nejde, neboť mezi ERÚ a SEI není spor o tom, kdo má předmětnou kontrolu provádět. SEI kontrolu, případně řízení o porušení cenových předpisů a uložení pokuty, resp. řízení o spáchání správního deliktu, s kontrolovanou osobou v téže věci nezahájila. Energetický regulační úřad provedl kontrolu předběžné ceny tepelné energie uplatňované kontrolovanou osobou v roce 2011, přičemž není ve smyslu výše uvedených kompetencí v rozporu s právními předpisy, aby byla provedena cenová kontrola výsledné ceny tepelné energie po ukončení kalendářního roku 2011. K tomuto obecnému principu je však nutno uvést, že podle novely energetického zákona, která nabyla účinnosti dne 18. srpna 2011, kompetence cenových kontrol v oblasti energetiky přešla v plném rozsahu pouze na Energetický regulační úřad. Tím se možnost jiného právního názoru a postupu v budoucnosti vylučuje.

### III. 2 Finanční leasing

Kontrolovaná osoba zásadně nesouhlasí s názorem kontrolních pracovníků, kteří vyloučili, že částka uhrazená pronajímateli, společnosti KA Contracting ČR, s.r.o. (dříve Harpen ČR, s.r.o.), za pronájem technologie CZT, je částkou hrazenou za finanční leasing s tím, že nejde o skutečný leasing, nýbrž o nájem ve smyslu bodu (2.3.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí ERÚ č. 1/2010. Společnost TEPLO Rumburk, s.r.o. především nesouhlasí s takovou kvalifikací smlouvy založenou mj. na využití zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Postup podle citovaného zákona považuje kontrolovaná osoba za irelevantní a soudí, že je třeba vycházet z obecné definice finančního pronájmu. Poukazuje na skutečnost, že posuzovaná smlouva o nájmu technologie formuluje oprávnění a povinnost nájemce koupit pronajatý majetek bezprostředně po

skončení nájemní smlouvy, což dle kontrolované osoby znamená, že se nejedná o nájem, nýbrž o finanční leasing. Navíc se domnívá, že ERÚ používá nepřipustnou analogii práva, když ryze občanskoprávní institut poměruje měřítky zákona daňového, přičemž daňové předpisy (jako předpisy veřejnoprávní) neslouží jako pomůcka při výkladu občanskoprávních termínů. Označení smlouvy jako smlouvy o nájmu technologie též považuje za irelevantní. Zároveň odkazuje na princip *in dubio pro libertate*, na jehož základě by nedostatek legální definice finančního pronájmu neměl vést k poškození soukromého subjektu ani k libovůli veřejné správy. Závěrem upozorňuje, že tutéž smlouvu o nájmu technologie zkoumala již Státní energetická inspekce v roce 2007. Ačkoli ji v prvním stupni zhodnotila jako smlouvu nájemní, bylo její rozhodnutí o uložení pokuty opakovaně na základě odvolání zrušeno Ústředním inspektorátem Státní energetické inspekce jako nezákonné, kdy Ústřední inspektorát Státní energetické inspekce konstatoval pochybení prvostupňového orgánu mj. v nepřipustném použití analogie. Na základě toho má kontrolovaná osoba zato, že právní charakter smlouvy o nájmu technologie byl již jednou pravomocně posouzen a že je nutné rozhodnutí Státní energetické inspekce respektovat i pro předmětnou kontrolu prováděnou ERÚ. Odlišné právní posouzení znovu jen zvyšuje právní nejistotu účastníka řízení.

Ke shora uvedeným námitkám uvádí ERÚ následující:

Kontrolovaná osoba uvádí, že smlouvu o nájmu technologie lze považovat za finanční leasing, protože je zde stanovena povinnost nájemce koupit pronajatý majetek bezprostředně po skončení nájemní smlouvy a protože zde dochází k přenosu rizik i užitků spojených s vlastnictvím věci na nájemce.

Energetický regulační úřad souhlasí s kontrolovanou osobou v tom směru, že v případě finančního leasingu jde o smlouvu *inominátní*. O nepojmenované smlouvy se jedná tehdy, jestliže je zákon jako smluvní typ nezná a neoznačuje je tudíž ani názvem, třebaže jde i o smlouvy, které se v obchodní praxi vyskytují běžně a mimo právní úpravu své pojmenování mají. Tak je tomu i v případě finančního leasingu, který sice není jako smluvní typ zákonem výslovně upraven, avšak v obchodní praxi se jedná o běžně užívaný „typ smlouvy“. Klasický finanční leasing je v praxi typický tím, že poskytovatel leasingu vystupuje fakticky jako poskytovatel úvěru; zpravidla je smluvní vztah sjednáván na dobu určitou (nikoli krátkou) a úhrn leasingových splátek představuje součet kupní ceny předmětu a nákladů na financování koupě i kalkulovaný zisk poskytovatele. Zásadně se uživateli poskytuje oprávnění koupit po vypršení doby leasingu jeho předmět za zůstatkovou cenu, buď přímo na základě zvláštní klauzule sjednané v leasingové smlouvě, nebo zvláštní smlouvou o koupi najaté věci, uzavíranou za trvání leasingového vztahu samostatně. Na podstatě a obsahu finančního leasingu se sjednotila i soudní rozhodovací praxe, která definuje finanční leasing v obchodním právu jednotně (viz např. rozhodnutí 30 Cdo 3324/2009, 32 Cdo 319/2010, 23 Cdo 2011/2010, 23 Cdo 758/2008, 23 Cdo 4122/2008, 33 Odo 1200/2006). Konkrétně Nejvyšší soud ve svém rozsudku sp. zn. 30 Cdo 3324/2009 ze dne 28. července 2011 k finančnímu leasingu uvedl: *„Podstatou tzv. finančního leasingu, jenž je *inominátním* kontraktem podle ustanovení § 269 odst. 2 obchodního zákoníku, podle něhož mohou účastníci uzavřít i takovou smlouvu, která není upravena jako typ smlouvy, je závazek*



leasingového pronajímatele předat leasingovému nájemci jím vybraný předmět leasingu, pořízený obvykle z prostředků leasingového pronajímatele, a závazek leasingového nájemce uhradit náklady s tím spojené rozložené do leasingových splátek, po jejichž zaplacení má leasingový nájemce právo předmět leasingu od leasingového pronajímatele koupit. Jeho smyslem je zajistit za úplatu financování věci pro leasingového nájemce, který se k ní chová od předání jako k věci vlastní se všemi riziky na své straně. Leasingové splátky tak mají jinou povahu, než nájemné protože nejde primárně o úplatu za užívání předmětu leasingu, ale fakticky o splátky ceny, za níž předmět leasingu pořídil leasingový pronajímatel, zvýšené o případné další složky (např. úročení finančních prostředků, za něž byl předmět leasingu pořízen, pojištění apod.) a zahrnující přiměřený zisk. Zatímco běžný nájem má funkci užívací, leasing má především funkci pořizovací a protihodnotou leasingových splátek tedy není možnost předmět leasingu užívat, ale především možnost splácet jeho pořizovací cenu postupně.“ Rozsudkem Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 2011/2010 ze dne 23. června 2010 pak bylo k podstatě finančního leasingu judikováno: „Finanční leasing lze vymezit jako závazkový vztah, jehož podstatou je závazek poskytovatele leasingu (pronajímatele) předat příjemci leasingu (nájemci) na určitou dobu do užívání věc či jinou majetkovou hodnotu, kterou pronajímatel obvykle za tím účelem pořídí do svého vlastnictví, a závazek nájemce uhradit náklady spojené s pořízením leasingu prostřednictvím leasingových splátek. Nájemce má obvykle právo na koupi předmětu leasingu do svého vlastnictví za cenu, která bývá označována jako zůstatková či zbytková, neboť vyjadřuje rozdíl mezi cenou předmětu leasingu, resp. náklady spojenými s pořízením předmětu leasingu, na počátku a celkovou výší té části leasingových splátek, kterými je pořizovací cena předmětu leasingu splácena. V této souvislosti se hovoří o pořizovací funkci finančního leasingu, která jej kvalitativně odlišuje od nájmu, u něhož je primární funkce užívací.“ Z citovaných judikátů je patrné, že podstata finančního leasingu leží především v jeho pořizovací funkci, kdy nájemce má právo na koupi předmětu do svého vlastnictví za zůstatkovou cenu, která vyjadřuje rozdíl mezi pořizovací cenou předmětu leasingu a celkovou výší leasingových splátek, kterými je pořizovací cena předmětu leasingu splácena.

V čl. II. odst. 2.3. smlouvy o nájmu technologie je uvedeno, že pronajímatel (společnost Harpen ČR, s.r.o., dnes KA Contracting ČR, s.r.o.) pronajímá specifikovanou technologii nájemci (společnosti TEPLO Rumburk, s.r.o.), a nájemce si tuto technologii za podmínek sjednaných touto smlouvou najímá. Podle čl. IV. smlouvy o nájmu technologie se smlouva uzavírá na dobu určitou, a to do 31. března 2019. Podle ustanovení čl. III. odst. 3.5. ve znění dodatku č. 2 ke smlouvě o nájmu technologie uzavřeného dne 10. října 2005 platí: „Po skončení nájmu se pronajímatel zavazuje odprodat předmět nájmu nájemci za pevně sjednanou cenu Kč 19,200.000,- (devatenáct milionů dvě stě tisíc korun českých) plus DPH, nedohodnou-li se smluvní strany jinak, a nájemce se zavazuje předmět nájmu za tuto cenu odkoupit. Toto ustanovení neplatí v případě předčasného ukončení této smlouvy.“ Z předloženého dokumentu „Rozpočet nákladů „Rumburk“ na jednotlivé položky majetku“ (str. 234 spisu) vyplývá, že pořizovací cena pronajímané technologie byla celkem ve výši 144 524 457,45 Kč. Podle smlouvy o nájmu technologie ve znění ze dne 8. listopadu 1999 bylo nájemné sjednáno ve výši 21 724 858 Kč + DPH ročně. Dodatkem č. 1 bylo pro období

od 1. ledna 2001 do 31. prosince 2001 sjednáno roční nájemné ve výši 15 083 000 Kč bez 22 % DPH a pro období od 1. ledna 2002 ve výši 18 102 000 Kč bez 22 % DPH. Dodatkem č. 2 bylo pro období od 1. ledna 2005 sjednáno nájemné ve výši 17 000 000 Kč + DPH. Dle dodatku č. 3 se roční nájemné sjednalo pro období od 1. ledna 2006 ve výši 15 000 000 Kč + DPH. Konečně dodatkem č. 4 se s platností od 1. ledna 2009 sjednalo nájemné za nájem technologie ve výši 14 750 000 Kč + DPH. Nájemce tak fakticky uhradil pořizovací cenu pronajímateli již platbou nájmu v roce 2007 (po sečtení příslušných částek nájemného bez DPH hrazeného v jednotlivých letech). V takovém případě nelze cenu 19 200 000 Kč, za kterou má být předmět nájmu společnosti TEPLO Rumburk, s.r.o. odprodán v roce 2019, považovat za cenu zůstatkovou, neboť nevyjadřuje rozdíl mezi cenou předmětu leasingu na počátku a celkovou výší té části leasingových splátek, kterými je pořizovací cena předmětu leasingu splácena. Ve smlouvě o nájmu technologie strany smlouvy rovněž nikterak nespécifikují pořizovací cenu předmětu leasingu. S touto pořizovací cenou předmětu leasingu by však mělo korelovat právě rozložení splátek tak, aby byla za dobu trvání smlouvy uhrazena pořizovací cena zvýšená případně o další náklady spojené s užíváním leasingu. Absence stanovení pořizovací ceny, popřípadě splátkového kalendáře, svědčí pro skutečnost, že v daném případě smlouva neměla zajišťovat funkci pořizovací, neboť je-li zjevně pořizovací hodnota předmětu nájmu již splácena, pak protihodnotou hrazeného nájemného jistě není možnost splácet jeho pořizovací cenu postupně, ale pouze možnost předmět leasingu užívat, což je funkce charakteristická pro běžný nájem.

V případě pochybností o právním charakteru smlouvy o nájmu technologie je o to důležitější faktické chování společnosti TEPLO Rumburk, s.r.o., kdy tato společnost o nákladové položce ve výši 14 750 000 Kč (což je nájemné podle dodatku č. 4 smlouvy o nájmu technologie) vede účetní evidenci jako o nájmu s příslušnou sazbou daně z přidané hodnoty podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Uvedená skutečnost vyplývá například z Výkazu zisku a ztráty pro rok 2010 (str. 19 spisu), v němž společnost TEPLO Rumburk, s.r.o. účtuje o „nájemném Harpen“ na účtu 518 200. Zároveň až do roku 2010 společnost TEPLO Rumburk, s.r.o. v předložených kalkulacích tepelné energie uplatňovala náklad podle smlouvy o nájmu technologie pouze v položce „Nájem“, přičemž kalkulace ceny tepelné energie i podle dříve platných cenových rozhodnutí také obsahovala položku „Finanční leasing“. Společnost TEPLO Rumburk, s.r.o. platby vyplývající ze smlouvy o nájmu technologie vykazovala také v položce „Nájem“ při předkládání regulačních výkazů v souladu s vyhláškou č. 404/2005 Sb. nebo 408/2009 Sb., o náležitostech a členění regulačních výkazů, ve znění pozdějších předpisů, kde přiřazení jednotlivých položek kalkulace ceny tepelné energie „Nájem“ i „Finanční leasing“ bylo přesně vymezeno. Od roku 2010 je v kalkulaci ceny tepelné energie kontrolované osoby stejná hodnota uplatňovaná v položce „Finanční leasing“, aniž by se smluvní vztah mezi kontrolovanou osobou a pronajímatelem změnil.

Kontrolovaná osoba dále uvádí, že smlouvu o nájmu technologie již posuzovala Státní energetická inspekce v roce 2007 a že právní charakter smlouvy o nájmu technologie byl již jednou pravomocně posouzen, a rozhodnutí SEI je nutné respektovat i pro kontrolu

prováděnou ERÚ. Na základě této námítky si Energetický regulační úřad připisem ze dne 21. října 2011 vyžádal kontrolní protokol, který vyhotovila Státní energetická inspekce v rámci kontroly správnosti věcně usměrňované ceny tepelné energie za rok 2007 a dále konečné pravomocné rozhodnutí Státní energetické inspekce týkající se uložení pokuty za porušení závazných cenových předpisů. Na základě tohoto přípisu obdržel ERÚ protokol ČR – Státní energetické inspekce, územního inspektorátu pro Ústecký kraj, č. [REDAKCE], o výsledku kontroly u společnosti TEPLO Rumburk, s.r.o. ze dne 11. září 2008, a dále rozhodnutí ČR – Státní energetické inspekce, ústředního inspektorátu, č. [REDAKCE], o odvolání proti uložené pokutě, ze dne 5. listopadu 2010.

K této námitce je třeba předně poznamenat, že závaznost rozhodnutí pro správní orgány je zakotvena v ustanovení § 73 odst. 2 správního řádu, dle něhož platí, že pravomocné rozhodnutí je závazné pro účastníky a pro všechny správní orgány. V tomto smyslu je závaznost chápána ve smyslu materiální právní moci rozhodnutí a vztahuje se k zásahům do obsahu konkrétního vydaného rozhodnutí. Závaznou částí rozhodnutí je tedy výrok rozhodnutí a nikoli řešení dílčích právních otázek. Lze také doplnit, že z rozhodnutí Ústředního inspektorátu Státní energetické inspekce č. [REDAKCE] nevyplývá, že by předmětná smlouva byla posouzena jako smlouva o finančním leasingu. Nutno podotknout, že v rozhodnutí Ústředního inspektorátu prakticky absentuje řádné odůvodnění, když je na pěti stranách pouze rekapitulován skutkový stav a odůvodnění obsahuje jen strohé konstatování v závěru, že *„odvoláním napadené rozhodnutí obsahuje řadu procesních a hmotněprávních pochybení při rozhodování prvostupňového orgánu ve věci, zejména chybné doručení, rozhodnutí o předběžné otázce (není řádné rozhodnutí ve věci), nedodržení základních zásad..., nepřípustná analogie.“* Z uvedeného rozhodnutí je zřejmé, že správní orgán nedokázal posoudit charakter smlouvy jako předběžnou otázku a Ústřední inspektorát Státní energetické inspekce rozhodnutím č. [REDAKCE] ze dne 5. listopadu 2010 prvostupňové rozhodnutí zrušil z formálních důvodů, aniž by se s otázkou charakteru smlouvy vypořádal.

### III. 3 Opravy a údržba

Kontrolovaná osoba uvádí, že v předmětné položce „Opravy a údržba“ není zahrnuta jen částka na opravu pronajaté technologie (limitovaná smluvní částkou 200 000 Kč), ale rovněž předpokládané náklady na opravu stavby kotelny, která není předmětem nájmu smlouvy o nájmu technologie, a dále náklady na ověřování měřidel, tedy revizní služby.

K výše uvedenému se ERÚ vyjadřuje následovně.

Kontrolovaná osoba dne 24. ledna 2011 zaslala Energetickému regulačnímu úřadu „Plán oprav, údržby a technických činností na rok 2011“, č. j. 00277-2/2011-ERÚ. V předloženém plánu kontrolovanou osobou je uvedena částka za opravu a údržby v celkové výši 781 500 Kč. Tato částka v předběžné kalkulaci ceny tepelné energie pro rok 2011 zahrnuje náklady na opravy (446 500 Kč) a údržbu (335 000 Kč). V předloženém plánu jsou v položce opravy také zahrnuty i náklady na opravu žlabů a svodů ve výši 15 000 Kč a náklady na opravu fasády 50 000 Kč. Tyto náklady na opravy, jak uvádí kontrolovaná

osoba, nesouvisí s majetkem provozovaným na základě smlouvy o nájmu technologie, ale s majetkem pronajatým na základě smlouvy o nájmu nemovitosti, z níž oprávnění provádět opravy a údržbu vychází, a není limitována jako u smlouvy o nájmu technologie. Energetickým regulačním úřadem proto byla o výši 65 000 Kč snížena částka, která byla označena za ekonomicky neoprávněnou v předběžné kalkulaci ceny tepelné energie pro rok 2011 (581 500 Kč - 65 000 Kč). Tímto tedy došlo k částečné akceptaci námitky vznesené kontrolovanou osobou.

Dále kontrolovaná osoba uvádí, že náklady na ověřování (revizi) měřidel ve výši 230 000 Kč, které jsou uplatněny v položce „Opravy a údržba“, jsou zde jen určitým pochybením, že tyto náklady revizní služby byly vykázány v této položce. Energetický regulační úřad k tomu uvádí, že náklady na ověření (revizi) měřidel jsou obecně ekonomicky oprávněným nákladem v ceně tepelné energie bez ohledu na to, zda by je dodavatel tepelné energie zahrnul do položky „Oprava a údržba“ nebo např. do položky „Výrobní režie“. Podle dodatku č. 1 smlouvy o nájmu technologie však náklady na údržbu, revize, kontroly, opravy a zkoušky přesahující částku 200 000 Kč hradí podle skutečných nákladů pronajímatel. Z těchto důvodů nelze náklady přesahující tuto částku přenášet na odběratele tepelné energie, a proto je Energetický regulační úřad považuje za ekonomicky neoprávněné v ceně tepelné energie.

Kontrolovaná osoba tedy uplatnila v kalkulaci předběžné ceny tepelné energie náklad, který překračuje sjednanou maximální možnou výši oprav v kalendářním roce podle smlouvy o nájmu technologie, resp. smlouvy o nájmu nemovitosti o 516 500 Kč (781 500 Kč po odečtení 200 000 Kč, po odečtení 15 000 Kč a po odečtení 50 000 Kč).

#### **IV. Nové projednání věci**

Společnost TEPLO Rumburk, s.r.o. dne 26. ledna 2012 podala rozklad proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 11. ledna 2012, č. j. 03703-14/2011-ERÚ, kterým Energetický regulační úřad uložil společnosti TEPLO Rumburk, s.r.o. pokutu ve výši 700 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách tím, že sjednala pro rok 2011 předběžnou cenu tepelné energie, jejíž výše a kalkulace nebyly v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle § 6 odst. 1 zákona o cenách.

V rozkladu společnost TEPLO Rumburk, s.r.o. namítala především nedostatek pravomoci a působnosti Energetického regulačního úřadu z důvodu kompetence dvou správních úřadů provádět kontrolu dodržování zákona o cenách v energetických odvětvích a absenci postupu podle § 133 odst. 2 správního řádu. Účastník řízení dále rozporoval závěry Energetického regulačního úřadu, že smlouva o nájmu technologie představuje nájem a nikoli finanční leasing a dále závěry Energetického regulačního úřadu o nákladech na opravy a údržbu ve výši 516 500 Kč neoprávněně zahrnutých do kalkulace předběžné ceny tepelné energie. V rozhodnutí o rozkladu č. j. 03703-18/2011-ERÚ ze dne 6. dubna 2012 jsou tyto námitky vyhodnoceny jako nedůvodné.

Prvostupňové rozhodnutí ze dne 11. ledna 2012, č. j. 03703-14/2011-ERÚ, bylo

rozhodnutím předsedkyně Energetického regulačního úřadu ze dne 6. dubna 2012 (o rozkladu společnosti TEPLO Rumburk, s.r.o. ze dne 26. ledna 2012), č. j. 03703-18/2011-ERÚ, zrušeno a věc byla vrácena Energetickému regulačnímu úřadu k novému projednání.

Důvodem pro zrušení prvostupňového rozhodnutí byla skutečnost, že Energetický regulační úřad posuzoval nájemné ve výši 14 750 001 Kč bez DPH jako náklad v ceně tepelné energie, aniž by provedl úvahy o tom, zda sjednaná výše nájemného je odpovídající hodnotě předmětu nájmu, a jedná se tudíž o náklad nezbytný pro výrobu a rozvod tepelné energie ve smyslu bodu (1.1) ve spojení s bodem (1.2) cenového rozhodnutí ERÚ č. 1/2010, který je nezbytný pro výrobu a rozvod tepelné energie v kalendářním roce a současně dlouhodobě obvyklý. Podle rozhodnutí o rozkladu č. j. 03703-18/2011-ERÚ ze dne 6. dubna 2012 rovněž Energetický regulační úřad žádným způsobem nevyhodnotil okolnost, že podle listin založených ve spise mohli odběratelé v ceně tepelné energie za roky 1999 až 2011 zaplatit přibližně 200 mil. Kč za nájem technologie sloužící pro výrobu a rozvod tepelné energie v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“, přičemž tato okolnost má vliv na posuzování tohoto druhu nákladu, který účastník vykazoval a považuje za finanční leasing. Rozhodnutím tak bylo Energetickému regulačnímu úřadu uloženo, aby učinil v řízení úkony za účelem zjištění hodnoty pronajaté technologie, a poté učinil závěry o tom, zda je výše sjednaného nájmu ekonomicky oprávněným nákladem v ceně tepelné energie nezbytným k výrobě a rozvodu tepelné energie.

Společnost TEPLO Rumburk, s.r.o. se k rozhodnutí o rozkladu č. j. 03703-18/2011-ERÚ ze dne 6. dubna 2012 vyjádřila podáním ze dne 30. dubna 2012. V rámci tohoto vyjádření znovu zopakovala své námitky týkající se nedostatků pravomoci a působnosti Energetického regulačního úřadu, námitky směřující k posouzení smlouvy o nájmu technologie jako smlouvy o koupi najaté věci. V tomto směru účastník řízení znovu podotýká, že se povahou předmětné smlouvy zabývala již Státní energetická inspekce, a proto je v rozporu se zásadou legitimního očekávání účastníka řízení způsob, jakým Energetický regulační úřad vyhodnotil právní charakter smlouvy. Účastník řízení dále zdůraznil, že je na Energetickém regulačním úřadu, aby si obstaral doklady k ceně pronajímané technologie, přičemž však podotkl, že výše nájemného (finančního leasingu) není cenou regulovanou a že není v kompetenci Energetického regulačního úřadu posoudit, zda výše nájemného hrazená účastníkem řízení je ve výši dlouhodobě obvyklé; z tohoto důvodu nemůže Energetický regulační úřad ani posuzovat, zda náklady vlastníka technologie jsou „ekonomicky oprávněné“ a jeho zisk je „přiměřený“. Účastník řízení dále považuje za nesprávný i závěr týkající se nákladů na ověřování měřidel; v tomto směru účastník řízení trvá na tom, že šlo jen o administrativní nedopatření v kalkulaci a že položka patří do výrobní režie.

Energetický regulační úřad v novém projednání věci doplnil dokazování o další podklady pro vydání rozhodnutí. Záznamem ze dne 4. června 2012 založil do správního spisu následující dokumenty, které má Energetický regulační úřad k dispozici v rámci své úřední činnosti od společnosti KA Contracting ČR, s.r.o.: dopis označený jako „Podklady ke kontrole ceny tepelné energie v cenové lokalitě Rumburk“, zn. [REDAKCE], ze dne 25. dubna 2012, jehož přílohami jsou kopie úvěrové smlouvy „Loan Contract“ ze dne 21. června 2007,

odpisový plán (dokument označený jako „Rozpočet nákladů „Rumburk“ na jednotlivé položky majetku“ a dokument označený jako „Daňová evidence Rumburk“), kopie dodatku č. 4 ke smlouvě o nájmu technologie ze dne 25. února 2009, faktura č. 1099500046 vystavená dne 31. prosince 2009, faktura č. 1101050067 vystavená dne 31. prosince 2010, faktura č. 1111150053 vystavená dne 30. prosince 2011, a kalkulace nájemného.

Na základě možnosti vyjádřit se ke všem podkladům rozhodnutí v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu účastník řízení v podání ze dne 13. června 2012 uvedl, že trvá na svém předchozím vyjádření ze dne 30. dubna 2012.

Jak bylo zmíněno výše, rozhodnutím o rozkladu č. j. 03703-18/2011-ERÚ ze dne 6. dubna 2012 bylo Energetickému regulačnímu úřadu uloženo, aby v řízení zjistil výši pořizovací ceny pronajatého majetku technologie a následně posuzoval, zda výše nájemného hrazená kontrolovanou osobou na základě smlouvy o nájmu technologie ve znění dodatku č. 4 je výši dlouhodobě obvyklou ve smyslu § 2 odst. 7 písm. a) zákona o cenách, a to takovým způsobem, aby závěry o porušení cenových předpisů byly odůvodněné a současně v celém rozsahu přezkoumatelné.

Podle ustanovení § 2 odst. 7 písm. a) zákona o cenách se při posuzování ekonomicky oprávněných nákladů vychází z dlouhodobě obvyklé úrovně těchto nákladů v obdobných ekonomických činnostech s přihlédnutím k zvláštnostem daného zboží. Podle bodu (1.2) cenového rozhodnutí ERÚ č. 1/2010 jsou ekonomicky oprávněnými náklady v ceně tepelné energie ekonomicky oprávněné náklady nezbytné pro výrobu anebo rozvod tepelné energie v kalendářním roce, které vycházejí z účetnictví dodavatele tvořeného v souladu s Českými účetními standardy podle jiného právního předpisu, přičemž podmínky pro učení některých ekonomicky oprávněných nákladů v ceně tepelné energie jsou uvedeny v příloze č. 1 tohoto cenového rozhodnutí. Příloha č. 1 cenového rozhodnutí ERÚ č. 1/2010 pro položku „Nájem“ v bodu (2.3.1) stanoví, že do ceny tepelné energie lze v kalendářním roce zahrnout nájem ve výši dlouhodobě obvyklé úrovně nájmu za provozovaný pronajatý movitý a nemovitý majetek související s výrobou a rozvodem tepelné energie, maximálně však do specifikované výše.

Energetický regulační úřad si podklady ke zjištění výše pořizovací ceny majetku pronajatého účastníku řízení v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“ vyžádal od pronajímatele, společnosti KA Contracting ČR, s.r.o., dopisem ze dne 12. března 2012, č. j. 02319-1/2012-ERÚ. Společnost KA Contracting ČR, s.r.o. předložila dne 30. dubna 2012 vyžádané podklady (č.j. 02319-4/2012-ERÚ). Z dokumentu „Rozpočet nákladů „Rumburk“ na jednotlivé položky majetku“ vyplývá, že dne 18. června 1999 společnost KA Contracting ČR, s.r.o. zařadila do svého majetku investici v celkové pořizovací ceně 144 524 457,45 Kč, kterou uskutečnila v lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“. Cena samotné technologie plynové kotelny činila 114 481 093,68 Kč a zbylou část pořizovací ceny tvořily náklady spojené s pořízením majetku ve výši 30 043 363,77 Kč (projektová dokumentace, inženýrská činnost, úroky z let 1998 a 1999 apod.). Smluvní výše nájmu byla, jak je výše uvedeno, dodatky ke smlouvě snižována až na současnou výši 14 750 000 Kč bez DPH za rok. Pořizovací cena majetku ve výši 144 524 457,45 Kč byla pronajímateli prostřednictvím nájemného účastníkem řízení zaplacená již v roce 2007 a při stávající výši nájemného za pronájem

technologie účastník řízení do ukončení smluvního vztahu, tzn. od roku 1999 do března 2019, zaplatí společnosti KA Contracting ČR, s.r.o. celkem cca 326 026 716 Kč bez DPH (bez ceny sjednané za odprodej pronajatého majetku v roce 2019 ve výši 19 200 000 Kč a za předpokladu, že již nedojde dalším dodatkem ke změně výše nájemného).

Energetický regulační úřad neposuzuje dodržení cenových předpisů ve věci výše nájmu uplatněného od roku 1999 v ceně tepelné energie, je však oprávněn vyhodnotit stav v kontrolovaném období v souladu s účinnými předpisy v tomto období.

Požizovací cena předmětu nájmu byla zjevně již splacena, přesto tento pronajatý majetek pro výrobu a rozvod tepelné energie stále spolehlivě a bezpečně zajišťuje v roce 2011 dodávky tepelné energie odběrným místům (na základě smlouvy o nájmu, která je uzavřena do roku 2019, se předpokládá, že toto zařízení bude provozováno minimálně do tohoto roku). Z těchto důvodů je nutné na platbu za používání majetku (sice účetně odepsaného, ale technologicky spolehlivého) pohlížet jako na platbu za běžný nájem za užívání majetku pro výrobu a rozvod tepelné energie. Účastník řízení má pronajaté celé zařízení pro výrobu tepelné energie a sekundární rozvody tepelné energie včetně předávacích stanic, které při provozu vyhovuje technickým a bezpečnostním předpisům. S ohledem na tato zjištění je možné na takovou platbu vztahovat i maximální výši nájmu podle bodu (2.3.1) cenového rozhodnutí ERÚ č. 1/2010, a to pro výrobu tepelné energie maximálně 50 Kč/GJ a pro venkovní sekundární rozvod nebo rozvod z blokové kotelny, včetně výměňkových a předávacích stanic maximálně 55 Kč/GJ, neboť hodnoty stanovené v cenovém rozhodnutí jako maximální odpovídají dlouhodobě obvyklé hodnotě plateb za pronájem zařízení pro výrobu tepelné energie a pro rozvod tepelné energie (venkovní sekundární rozvody včetně předávacích stanic) v rozsahu, který provozuje také účastník řízení. Maximum stanovené v bodu (2.3.1) cenového rozhodnutí ERÚ č. 1/2010 stanovuje horní mez obvyklosti, při níž maximálně lze nájemné považovat za nájemné ve výši dlouhodobě obvyklé. Do předběžné kalkulace ceny pro rok 2011 tak mohl účastník řízení zahrnout maximální výši nájmu 6 981 450 Kč (105 Kč/GJ násobeno 66 490 GJ), přičemž množství tepelné energie ve výši 66 490 GJ vychází v souladu s bodem (2.3.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí ERÚ č. 1/2010 z průměru množství tepelné energie za tři bezprostředně předcházející kalendářní roky 2008, 2009 a 2010. Účastník řízení zahrnul do kalkulace předběžné ceny tepelné energie v kontrolovaném období (od 1. ledna 2011 do 15. června 2011) nájem ve výši 14 750 001 Kč, čímž o 7 768 551 Kč (14 750 001 Kč po odečtení 6 981 450 Kč) překročil maximální výši nájmu stanovenou cenovým rozhodnutím účinným v tomto kontrolovaném období.

## **V. K tvrzením účastníka řízení**

Jak bylo uvedeno výše, rozhodnutím předsedkyně Energetického regulačního úřadu č. j. 03703-18/2011-ERÚ ze dne 6. dubna 2012, vydaným v řízení o rozkladu, bylo zrušeno rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č.j. 03703-14/2011-ERÚ ze dne 11. ledna 2012 a věc byla vrácena k novému projednání.

V rámci nového projednání věci před Energetickým regulačním úřadem směřují hlavní

námítky společnosti TEPLO Rumburk, s.r.o. stejně jako po celou dobu správního řízení k tvrzenému nedostatku pravomoci a působnosti Energetického regulačního úřadu v dané věci, k posouzení smlouvy o nájmu technologie, kdy se dle společnosti TEPLO Rumburk, s.r.o. jedná o finanční leasing, a k závěrům týkajícím se nákladů na ověřování měřidel, kdy dle účastníka řízení patří náklad do položky „Výrobní režie“. Účastník řízení dále namítá neexistenci kompetence Energetického regulačního úřadu posoudit dlouhodobou obvyklost nájmemného (čímž by dle tvrzení účastníka řízení ERÚ zasahoval do smluvní volnosti stran účastníků obchodně právního vztahu).

K jednotlivým tvrzením Energetický regulační úřad uvádí následující:

#### V. 1 Pravomoc a působnost ERÚ

Účastník řízení v průběhu řízení opakovaně namítá nedostatek pravomoci a působnosti Energetického regulačního úřadu z důvodu kompetence dvou správních orgánů (Energetického regulačního úřadu a Státní energetické inspekce) provádět kontrolu dodržování zákona o cenách v energetických odvětvích. Účastník řízení trvá na tom, že v daném případě existuje na základě zákonných ustanovení protiústavní konflikt ve věcné působnosti, a proto Energetický regulační úřad měl dodržet postup podle § 133 odst. 2 správního řádu. V průběhu řízení účastník řízení rovněž dovozoval nedostatek působnosti Energetického regulačního úřadu ke kontrole dodržování cenových předpisů v energetice podle energetického zákona.

Energetický regulační úřad se v tomto směru odkazuje na svá stanoviska uvedená v rámci vypořádání námitek proti protokolu (část III. 1 tohoto rozhodnutí).

Společnost TEPLO Rumburk, s.r.o. tuto námitku doplnila ve vyjádření k oznámení o rozhodnutí o námitkách ze dne 19. srpna 2011. Zde doplňuje, že dle ustanovení § 3 odst. 4 zákona o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen ukládá Státní energetická inspekce za porušení cenových předpisů v oblasti cen energie pokuty podle zvláštního právního předpisu. S ohledem na to, že citovaný zákon tuto kompetenci nesvěřil Energetickému regulačnímu úřadu, ale výlučně Státní energetické inspekci, nebyl Energetický regulační úřad oprávněn správní řízení zahájit.

K této námitce ERÚ uvádí, že působnost a pravomoc Energetického regulačního úřadu v oblasti cen není vymezena pouze zákonem o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen. Kompetence Energetického regulačního úřadu jsou vymezeny též v energetickém zákoně. V ustanovení § 17 citovaného zákona, účinného ke dni 16. srpna 2011, tj. ke dni zahájení správního řízení, je vymezena působnost Energetického regulačního úřadu následovně: Podle § 17 odst. 5 písm. e) energetického zákona vykonává Energetický regulační úřad kontrolu dodržování povinností držitelů licencí a ukládá pokuty podle zvláštního zákona. Tímto zvláštním zákonem je právě zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění do účinnosti zákona č. 211/2011 Sb. Zákon č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, v ustanovení § 2c písm. a) stanoví, že Energetický regulační úřad vykonává působnost při uplatňování, regulaci, sjednávání



a kontrole cen v oblasti energetiky. Zákon o cenách vymezuje v části V. správní delikty v oblasti cenové. V ustanovení § 17 odst. 5 zákona o cenách je stanoveno, že správní delikty podle tohoto zákona v prvním stupni projednávají cenové kontrolní orgány. Působnost ve smyslu „projednávání“ deliktů znamená samozřejmě provedení správního řízení a vydání rozhodnutí týkající se spáchání daného deliktu v oblasti cen; (a již z logiky věci je s vydáním rozhodnutí imanentně spjata i možnost uložení pokuty v rámci rozhodnutí). Podle ustanovení § 17 odst. 7 zákona o cenách pak pokutu vybírá a vymáhá orgán, který ji uložil. Cenové kontrolní orgány, které jsou ve smyslu ustanovení § 17 odst. 7 zákona o cenách kompetentní projednávat cenové delikty, jsou tedy zásadně vymezeny zákonem o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen. Pro kontrolu cen v oblasti energetiky je to ve smyslu ustanovení § 2c písm. a) zákon o působnosti správních orgánů v oblasti cen právě Energetický regulační úřad. Je tak zjevné, že zvláštním zákonem ve smyslu ustanovení § 17 odst. 5 písm. e) energetického zákona, ve znění účinném do 17. srpna 2011, je skutečně zákon o cenách. Námitka kontrolované osoby směřující k absenci kompetence k zahájení správního řízení je proto irelevantní.

Dne 18. srpna 2011 vstoupila v účinnost novela energetického zákona č. 211/2011 Sb., v níž podle čl. II. bod 7. přechodných ustanovení řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 458/2000 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Z tohoto důvodu Energetický regulační úřad rozhodoval podle energetického zákona ve znění účinném do 17. srpna 2011.

Lze také doplnit, že ustanovení § 18 odst. 1 písm. b) energetického zákona, ve znění zákona č. 211/2011 Sb., nyní výslovně stanoví, že Energetický regulační úřad vykonává dozor nad dodržováním zákona o cenách v rozsahu podle zákona o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen; podle ustanovení § 18 odst. 3 je pak Energetický regulační úřad na základě zjištění porušení právních předpisů oprávněn ukládat pokuty či opatření k nápravě.

## V. 2 Finanční leasing

Účastník řízení dále trvá na tvrzení, že uzavřená smlouva o nájmu technologie je pojmově smlouvou o finančním leasingu a náklady s ní spojené měly být posouzeny jako náklady na finanční leasing ve smyslu příslušného cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu. Účastník řízení v rámci podaného rozkladu především zdůraznil, že se v případě leasingové smlouvy jedná o smlouvu nepojmenovanou a tedy žádný předpis nestanovuje její podstatné náležitosti, přičemž tyto podstatné náležitosti nelze vytvořit ani výkladem správního orgánu. Energetický regulační úřad není dle účastníka řízení oprávněn provádět interpretaci civilně právních institutů. Dále účastník řízení zdůraznil, že je-li k dispozici více výkladů právní normy, je ve veřejném právu povinností správního orgánu volit ten, který vůbec, resp. co nejméně zasahuje do základních práv a svobod účastníka řízení, a který je tedy pro účastníka nejpříznivější. V této souvislosti účastník řízení také podotýká, že je porušována zásada legitimního očekávání správního procesu, když Energetický regulační úřad měl vyhodnotit předmětnou smlouvu shodně jako Státní

energetická inspekce, která se již povahou předmětné smlouvy zabývala.

Energetický regulační úřad se v tomto směru odkazuje především na svá stanoviska uvedená v rámci vypořádání námitek proti protokolu (část III. 2 tohoto rozhodnutí).

V rozkladu ze dne 26. ledna 2012 účastník řízení svou námitku dále rozvinul, když uvedl, že *„pokud Energetický regulační úřad tvrdí, že v případě finančního leasingu by měly splátky pokrýt leasingovou cenu a odkoupení by pak nemělo být vyšší než zůstatková cena tohoto majetku, jde o nepřesnou citaci zákona o daních z příjmů, který upravuje uznatelnost nájemného do nákladů pro účely daně z příjmů právnických osob v případě, že se pronajatá věc prodává po skončení nájemní smlouvy nájemci, není jasné, z jakého právního předpisu taková interpretace vyplývá.“* K tomu Energetický regulační úřad uvádí, že při posuzování finančního leasingu ze zákona o daních z příjmů nevycházel a ani se na něj v rámci rozhodnutí neodkazuje. Výklad smlouvy o pronájmu technologie provedl především na základě ustálené judikatury, neboť - jak účastník řízení opakovaně připomíná - není finanční leasing smlouvou pojmenovanou, a proto není žádným předpisem jako smluvní typ vymezen. V praxi se však jedná o smlouvu natolik často využívanou, že její podstata a obsah je natolik ustálený, že je shodně definována judikaturou i odbornou literaturou, na kterou i účastník řízení upozorňuje. Pokud Energetický regulační úřad vykládá finanční leasing v souladu s ustálenou judikaturou, je zcela irrelevantní hovořit o libovůli veřejné správy. Zároveň je třeba podotknout, že pokud účastník řízení namítá, že Energetický regulační úřad jako správní orgán není oprávněn provádět interpretaci civilně právních institutů, a zároveň tvrdí, že specifikovanou smlouvu již závazně posoudila Státní energetická inspekce, pak si v tomto ohledu účastník řízení protičeří, neboť Státní energetická inspekce je správním orgánem stejně jako Energetický regulační úřad. Podle ustanovení § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu platí: *„Jestliže vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, již nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout a o které nebylo dosud pravomocně rozhodnutí, správní orgán ... si o ní může učinit úsudek; správní orgán si však nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, ani o otázkách osobního stavu.“* Energetický regulační úřad tudíž může právní kvalifikaci smlouvy o nájmu technologie provést v rámci řešení předběžné otázky.

Účastník řízení dále vyjádřil svůj nesouhlas s argumentem Energetického regulačního úřadu, že společnost TEPLA Rumburk, s.r.o. v předcházejících výkazech kalkulace ceny tepelné energie uplatňovala platbu za užívání technologie jako „nájem“ a nikoli jako „finanční leasing“. K tomu účastník řízení poznamenal, že dle předcházejících cenových rozhodnutí ERÚ bylo uplatnění obou položek do ceny tepla rovnocenné, a tudíž bylo lhostejné, jakým způsobem bude náklad označen; teprve v okamžiku, kdy se změnila cenová regulace pro uplatnění nájemného a pro uplatnění finančního leasingu, je důvodná změna označení nákladové položky. K tomu Energetický regulační úřad uvádí, že pokud předcházející výkazy kalkulace ceny tepelné energie obsahovaly zvláště oddělené položky „Nájem“ a „Finanční leasing“, pak předchozí cenová rozhodnutí předpokládala, že náklady budou zařazeny do odpovídající položky, byť bylo jinak uplatnění obou položek do ceny tepla rovnocenné. Toto faktické chování účastníka řízení (kdy náklady vyplývající ze smlouvy o nájmu technologie,

kteřou dle svých tvrzení od počátku považuje za smlouvu o finančním leasingu, následně nevykazoval v jednoznačně pojmenované položce „Finanční leasing“), jen potvrzuje výklad smlouvy o nájmu technologie provedený Energetickým regulačním úřadem.

### V. 3 Zasahování správního orgánu do smluvní volnosti účastníků obchodně právního vztahu

Ve svém vyjádření ze dne 30. dubna 2012 účastník řízení uvedl, že má za prokázané, že smlouva o nájmu technologie byla uzavřena za podmínek obvyklých v obchodním styku v daném místě a čase. Dále účastník řízení zdůraznil, že výše nájemného (finančního leasingu) není cenou regulovanou a že není v kompetenci Energetického regulačního úřadu posoudit, zda výše nájemného hrazená účastníkem řízení je ve výši dlouhodobě obvyklé. Z tohoto důvodu nemůže Energetický regulační úřad ani posuzovat, zda náklady vlastníka technologie jsou ekonomicky oprávněné a zda jeho zisk je přiměřený. Tím by Energetický regulační úřad svévolně překračoval svou zákonnou kompetenci, která je vázána výhradně na kontrolu cen v energetice, nikoli na kontrolu leasingových splátek u finančního leasingu, a zasahoval by tak protiprávně do smluvní volnosti účastníků obchodního vztahu.

Energetický regulační úřad v tomto dospěl k závěru, že se v případě smlouvy o nájmu technologie nejedná o finanční leasing, ale o nájem. Podle bodu (2.3.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí ERÚ č. 1/2010 platí, že do ceny tepelné energie lze v kalendářním roce zahrnout nájem ve výši dlouhodobě obvyklé úrovně nájmu za provozovaný pronajatý movitý a nemovitý majetek související s výrobou a rozvodem tepelné energie, maximálně však do určité dále specifikované výše. Citovaný bod tak výslovně stanovuje, že nájem musí být ve výši dlouhodobě obvyklé. Pokud účastník řízení namítá, že výše nájemného není cenou regulovanou a že není v kompetenci Energetického regulačního úřadu posoudit, zda výše nájemného hrazená účastníkem řízení je ve výši dlouhodobě obvyklé, pak to svědčí o nepochopení problematiky regulace cen tepelné energie. Ceny tepelné energie se regulují způsobem věcného usměrňování cen, kdy do cen tepla lze v kalendářním roce promítnout pouze ekonomicky oprávněné náklady, přiměřený zisk a daň z přidané hodnoty (viz bod (1.1) cenového rozhodnutí ERÚ č. 1/2010). Ekonomicky oprávněné náklady jsou přitom vymezeny jako ekonomicky oprávněné náklady nezbytné pro výrobu anebo rozvod tepelné energie v kalendářním roce, které vycházejí z účetnictví dodavatele tvořeného v souladu s Českými účetními standardy podle jiného právního předpisu. Tyto ekonomicky oprávněné náklady dodavatel zahrnuje do ceny tepelné energie, přičemž podmínky pro určení některých ekonomicky oprávněných nákladů v ceně tepelné energie jsou uvedeny v příloze č. 1 cenového rozhodnutí ERÚ č. 1/2010. Z uvedeného vyplývá, že do ceny tepelné energie lze promítnout pouze ekonomicky oprávněné náklady, jejichž nezbytnost posuzuje Energetický regulační úřad s tím, že příloha č. 1 stanovuje podmínky pro určení *některých* ekonomicky oprávněných nákladů v ceně tepelné energie. Ekonomicky oprávněné náklady tedy cenové rozhodnutí nevyjmenovává taxativně, pouze stanovuje podmínky pro určení některých ekonomicky oprávněných nákladů v ceně tepelné energie (a to mimo jiné i vůči nájmu jako stálému ekonomicky oprávněnému nákladu v ceně tepelné energie).

#### V. 4 Opravy a údržba

Účastník řízení setrvává na svém stanovisku, že v položce „Opravy a údržba“ byly kalkulovány i předpokládané náklady na ověřování měřidel, které měly být kalkulovány v položce „Výrobní režie“. Účastník řízení tvrdí, že v tomto případě šlo jen o administrativní nedopatření v kalkulaci.

Energetický regulační úřad k tomu znovu uvádí, že nezpochybňuje skutečnost, že náklady na ověření měřidel jsou obecně ekonomicky oprávněnými náklady, a to bez ohledu na to, zda by je dodavatel tepelné energie zahrnul do položky „Opravy a údržba“ či např. do položky „Výrobní režie“. Neoprávněnost takového nákladu je však dána dodatkem č. 1 smlouvy o nájmu technologie, dle něhož náklady na údržbu, revize, kontroly, opravy a zkoušky přesahující částku 200 000 Kč hradí podle skutečných nákladů pronajímatel. Podle bodu (1.2) cenového rozhodnutí ERÚ č. 1/2010 platí, že ekonomicky oprávněnými náklady v ceně tepelné energie jsou ekonomicky oprávněné náklady nezbytné pro výrobu a rozvod tepelné energie v kalendářním roce, které vycházejí z účetnictví dodavatele tvořeného v souladu s Českými účetními standardy podle jiného právního předpisu. Podstatným znakem ekonomicky oprávněného nákladu je tedy nezbytnost takového nákladu. Za situace, kdy ze smlouvy vyplývá, že vymezené náklady nad částku 200 000 Kč má hradit pronajímatel, a tedy osoba odlišná od společnosti TEPLO Rumburk, s.r.o., zcela jistě nelze takový náklad pokládat za nezbytný a jako takový jej nelze přenášet na odběratele tepelné energie. Tyto náklady by vlastně byly dodavateli uhrazeny dvakrát, a to jednak na základě smlouvy pronajímatelem a jednak odběrateli v ceně tepelné energie.

#### **VI. Skutková a právní zjištění Energetického regulačního úřadu**

K tomu, aby Energetický regulační úřad mohl vyčíslit ekonomicky neoprávněné náklady v kalkulaci předběžné ceny tepelné energie pro rok 2011 uplatňované společností TEPLO Rumburk, s.r.o. v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“, musel nutně vycházet z výše nákladů, jak je společnost TEPLO Rumburk, s.r.o. uplatňovala v kalkulaci předložené Energetickému regulačnímu úřadu v rámci cenové kontroly č. 01192/2011-ERÚ.

Podle kontrolních zjištění cenové kontroly č. 01192/2011-ERÚ společnost TEPLO Rumburk, s.r.o. uplatňuje v položce „Finanční leasing“ náklad ve výši 14 750 001 Kč. V daném případě se však dle kontrolního zjištění nejedná o náklad, který lze považovat za finanční leasing, ale jedná se o náklad na nájem. Do předběžné kalkulace ceny pro rok 2011 tak kontrolovaná osoba mohla dle kontrolních zjištění zahrnout maximální výši nájmu 6 981 450 Kč (105 Kč/GJ násobeno 66 490 GJ), přičemž množství tepelné energie ve výši 66 490 GJ vychází v souladu s bodem (2.3.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí ERÚ č. 1/2010 z průměru množství tepelné energie za tři bezprostředně předcházející kalendářní roky 2008, 2009 a 2010. Společnost TEPLO Rumburk, s.r.o. tak dle kontrolních zjištění uplatňovala v kalkulaci předběžné ceny tepelné energie pro rok 2011 náklad na nájem (ačkoli ho v kalkulaci uplatňovala jako finanční leasing) o 7 768 551 Kč vyšší, čímž porušila ustanovení bodu (1.1) cenového rozhodnutí ERÚ č. 1/2010, když do ceny tepelné energie

promítla náklad, který není ekonomicky oprávněným podle bodu (1.2) cenového rozhodnutí ERÚ č. 1/2010, konkrétně výše nákladu na nájem v ceně tepelné energie nebyla uplatněna v souladu s bodem (2.3.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí ERÚ č. 1/2010.

Podle rozhodnutí předsedkyně Energetického regulačního úřadu č. j. 03703-18/2011-ERÚ ze dne 6. dubna 2012 Energetický regulační úřad posuzoval nájemné ve výši 14 750 001 Kč, aniž by provedl úvahy o tom, zda sjednaná výše nájemného je odpovídající hodnotě předmětu nájmu, a jedná se tudíž o náklad nezbytný pro výrobu a rozvod tepelné energie ve smyslu bodu (1.1) ve spojení s bodem (1.2) cenového rozhodnutí ERÚ č. 1/2010, který je nezbytný pro výrobu a rozvod tepelné energie v kalendářním roce a současně dlouhodobě obvyklý. Energetický regulační úřad v souladu s uvedeným rozhodnutím doplnil do správního spisu podklady za účelem zjištění výše pořizovací ceny pronajatého majetku technologie, a následně posuzoval, zda výše nájemného hrazená kontrolovanou osobou na základě smlouvy o nájmu technologie ve znění dodatku č. 4 je výší dlouhodobě obvyklou ve smyslu § 2 odst. 7 písm. a) zákona o cenách.

Vzhledem ke skutečnosti, že se v případě pronajaté technologie jedná o technologii spolehlivě zajišťující dodávky tepelné energie do odběrných míst v roce 2011, nezpochybnuje Energetický regulační úřad právo tuto technologii najímat za smluvené nájemné. Pro tento fakt není relevantní ani situace, kdy je celá najímaná technologie již účetně odepsána, neboť tímto účetním postupem neztrácí najímaná technologie žádnou hodnotu, ani vlastnost, která by ji zbavovala způsobilosti být předmětem nájmu, tj. způsobilosti být užívána. Při posuzování dlouhodobé obvyklosti výše nájemného Energetický regulační úřad vycházel z maximální možné výše nájmu podle bodu (2.3.1) cenového rozhodnutí ERÚ č. 1/2010. Toto maximum bylo specifikovaným předpisem stanoveno s ohledem na hodnoty, které odpovídají dlouhodobě obvyklé hodnotě plateb za nájem zařízení pro výrobu tepelné energie a pro rozvod tepelné energie. Z tohoto důvodu Energetický regulační úřad dlouhodobou obvyklost ve smyslu ustanovení § 2 odst. 7 písm. a) zákona o cenách hodnotil podle bodu (2.3.1) cenového rozhodnutí ERÚ č. 1/2010. Účastník řízení tak mohl do předběžné kalkulace ceny pro rok 2011 zahrnout maximální výši nájmu 6 981 450 Kč. Účastník řízení však zahrnul do kalkulace předběžné ceny tepelné energie v kontrolovaném období nájem ve výši 14 750 001 Kč, čímž o 7 768 551 Kč (14 750 001 Kč po odečtení 6 981 450 Kč) překročil maximální výši nájmu stanovenou cenovým rozhodnutím ERÚ č. 1/2010.

Zároveň Energetický regulační úřad poznamenává, že spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách nespočívá ve skutečnosti, že společnost TEPLO Rumburk, s.r.o. náklad ve výši 7 768 551 Kč uplatnila v položce „Finanční leasing“ namísto v položce „Nájem“. Společnost TEPLO Rumburk, s.r.o. spáchala správní delikt tím, že do ceny tepelné energie promítla náklad, který není ekonomicky oprávněný podle bodu (1.2) cenového rozhodnutí ERÚ č. 1/2010.

Z kontrolního zjištění provedeného v rámci cenové kontroly č. 01192/2011-ERÚ vyplynulo, že společnost TEPLO Rumburk, s.r.o. uplatňuje v položce „Opravy a údržba“ v kalkulaci předběžné ceny tepelné energie pro rok 2011 náklad ve výši 781 500 Kč, což o 581 500 Kč (781 500 Kč po odečtení 200 000 Kč, což je maximální výše sjednaná

dotatkem č. 1 ze dne 17. dubna 2002 ke smlouvě o nájmu technologie) překračuje sjednanou maximálně možnou výši oprav v kalendářním roce podle smlouvy o nájmu technologie. Na základě námitek kontrolované osoby Energetický regulační úřad snížil o 65 000 Kč částku, která byla označena za ekonomicky neoprávněnou v předběžné kalkulaci ceny tepelné energie pro rok 2011. Společnost TEPLO Rumburk v kalkulaci předběžné ceny tepelné energie pro rok 2011 v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“) neoprávněně zahrnula v položce „Opravy a údržba“ náklad ve výši 516 500 Kč.

Energetický regulační úřad v souladu s ustanovením § 50 správního řádu vycházel zejména z obsahu kontrolního spisu včetně podkladů, na jejichž základě byl vyhotoven protokol č. 01192/2011-ERÚ o výsledku cenové kontroly, z vyjádření účastníka řízení v průběhu řízení a dále z dokumentů, které Energetickému regulačnímu úřadu poskytla společnost KA Contracting ČR, s.r.o. (pronajímatel majetku na výrobu a rozvod tepelné energie), č. j. 02319/2012-ERÚ, vědom si vázanosti právním názorem předsedkyně Energetického regulačního úřadu vysloveným v jeho rozhodnutí č.j. 03703-18/2011-ERÚ ze dne 6. dubna 2012, kterým věc vrátila k novému projednání.

Energetický regulační úřad hodnotil jednotlivé důkazy samostatně i v souvislostech, kdy dospěl k závěru, že bylo jednoznačně prokázáno, že společnost TEPLO Rumburk, s.r.o. při uplatňování předběžné ceny tepelné energie pro rok 2011 v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“ spáchala jako držitel licence na výrobu tepelné energie správní delikt podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách. Společnost TEPLO Rumburk, s.r.o. v předběžné ceně tepelné energie pro rok 2011 v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“, v kontrolovaném období od 1. ledna 2011 do 15. června 2011, neoprávněně uplatňovala:

- náklad ve výši 7 768 551 Kč, který byl v předběžné kalkulaci ceny tepelné energie pro rok 2011 uplatněn v položce „Finanční leasing“, čímž porušila bod (1.1) cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 1/2010, k cenám tepelné energie, a
- v položce „Opravy a údržba“ náklad ve výši 516 500 Kč, čímž porušila bod (1.1) cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 1/2010, k cenám tepelné energie.

Tímto protiprávním jednáním společnost TEPLO Rumburk, s.r.o. spáchala správní delikt podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, když jako prodávající (držitel licence na výrobu tepelné energie) se svými odběrateli pro rok 2011 sjednala předběžnou cenu tepelné energie, jejíž výše a kalkulace nebyly v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle § 6 odst. 1 zákona o cenách.

## **VII. Stanovení výše pokuty**

Podle § 16 odst. 4 písm. b) zákona o cenách se za správní delikt podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách uloží pokuta ve výši jednoho až pětinasobku nepřiměřeného majtkového prospěchu, jde-li vyčíslit, zjištěného za kontrolované období, nejvýše za dobu

jeho posledních 3 let, nebo do 1 000 000 Kč, je-li výše nepřiměřeného majetkového prospěchu nižší než 1 000 000 Kč. V případě, kdy výši nepřiměřeného majetkového prospěchu nelze zjistit, se za tento správní delikt uloží podle § 16 odst. 4 písm. c) zákona o cenách pokuta ve výši do 10 000 000 Kč.

Z důvodu, že se v tomto případě jedná o správní delikt, jehož předmětem je porušení pravidel věcného usměrňování při kalkulaci předběžné ceny tepelné energie pro rok 2011 podle § 6 odst. 1 zákona o cenách (tedy nikoli výsledné ceny tepelné energie), nelze v tomto případě výši nepřiměřeného majetkového prospěchu vyčíslit, a je tedy nutno při stanovení výše pokuty postupovat podle ustanovení § 16 odst. 4 písm. c) zákona o cenách, podle kterého je možno uložit pokutu do 10 000 000 Kč. Kritéria, jež je Energetický regulační úřad povinen při stanovení výše pokuty zvažovat, jsou upravena v ustanovení § 17 odst. 2 zákona o cenách, podle kterého se při určení výměry pokuty právnické osobě přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

Energetický regulační úřad v daném případě přihlédl primárně ke skutečnosti, že účastník řízení měl podle bodu (1.1) cenového rozhodnutí ERÚ č. 1/2010 povinnost v kalkulaci předběžné ceny pro rok 2011 v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“ za dodávku tepelné energie promítnout pouze ekonomicky oprávněné náklady, přiměřený zisk a daň z přidané hodnoty.

Ze strany účastníka řízení došlo ke dvěma pochybením – dvěma porušením cenových předpisů. Účastníkem řízení byl v položce „Finanční leasing“ uplatňován náklad ve výši 14 750 001 Kč, ačkoli se jednalo o náklad na nájem, jehož maximální výše podle bodu (2.3.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí ERÚ č. 1/2010 může být pouze 6 981 450 Kč (bez DPH). Rozdíl mezi maximální možnou výší nájmu uplatňovanou v položce nákladů nájmu a položkou účastníkem řízení skutečně uplatňovanou tak dosahuje výše 7 768 551 Kč. Dále byl účastníkem řízení v položce „Opravy a údržba“ uplatňován náklad ve výši 781 500 Kč, který neodpovídal maximální výši 200 000 Kč sjednané dodatkem č. 1 ze dne 17. dubna 2002 ke smlouvě o nájmu technologie, dle které účastník řízení hradí na své náklady běžnou údržbu a opravy předmětu pronájmu. Účastník řízení náklady na běžnou údržbu a opravy překročil o 581 000 Kč, které ERÚ označil jako neoprávněný náklad v předběžné ceně tepelné energie pro rok 2011. Tato částka byla na základě námitek účastníka řízení snížena o náklady na opravu žlabů a svodů ve výši 15 000 Kč a náklady na opravu fasády ve výši 50 000 Kč, které nesouvisí s majetkem pronajatým na základě smlouvy o nájmu technologie, ale s majetkem pronajatým na základě smlouvy o nájmu nemovitosti. Účastník řízení tedy překročil tuto částku o 516 500 Kč. V celkové výši se tak jedná o zahrnutí neoprávněných nákladů do kalkulace předběžné ceny tepelné energie pro rok 2011 v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“ o 8 285 051 Kč, což při předběžně kalkulovaném množství tepelné energie pro rok 2011 ve výši 69 000 GJ představuje cca 120 Kč/GJ bez DPH, tj. 132 Kč/GJ s DPH, neoprávněného navýšení předběžné ceny tepelné energie pro rok 2011 pro odběratele.

Účastník řízení jako držitel licence na výrobu tepelné energie a rozvod tepelné energie a jako osoba podnikající v energetickém odvětví je povinen při výkonu licencované činnosti

respektovat cenové předpisy, seznamovat se s jejich novelami a v souladu s nimi kalkulovat ceny tepelné energie. Vzhledem k rozsahu protiprávního jednání ze strany účastníka řízení, kdy byly v kalkulaci předběžné ceny tepelné energie pro rok 2011 v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“ uplatňovány v rozporu s cenovým rozhodnutím ERÚ č. 1/2010 hned dvě nákladové položky, považuje ERÚ za nezpochybnitelné, že se ze strany účastníka řízení nejednalo o náhodné pochybení způsobené pouhým opomenutím, nýbrž o záměrný postup a zaviněné pochybení účastníka řízení, bez ohledu na skutečnost, že ERÚ subjektivní stránku skutkové podstaty nezkoumal.

Účastník řízení svým jednáním poškodil odběratele tepelné energie v cenové lokalitě „Rumburk – CZT Podhájí“, ve které účastník řízení vykonává licencovanou činnost a ve které bylo Energetickým regulačním úřadem zjištěno a prokázáno porušení podmínek věcného usměrňování cen podle § 6 odst. 1 zákona o cenách. Je třeba přitom vzít v potaz tu skutečnost, že základním smyslem cenové regulace tepelné energie je především ochrana odběratelů tepelné energie, když odvětví teplárenství je považováno za tzv. odvětví s přirozeným monopolem (v naprosté většině lokalit zásobovaných systémy centrálního zásobování teplem má dodavatel tepelné energie monopolní postavení bez možnosti změny způsobu vytápění, aniž by taková změna nevyžadovala významné investice na straně odběratelů tepelné energie). Společnost TEPLO Rumburk, s.r.o. svým odběratelům tepelné energie v roce 2011 v kontrolované cenové lokalitě neúměrně zvyšovala cenu tepelné energie.

Společnost TEPLO Rumburk, s.r.o. v kalkulaci předběžné ceny tepelné energie pro rok 2011 uplatňovala celkové náklady a zisk ve výši 43 415 330 Kč, ačkoli v souladu s cenovými předpisy byla oprávněna uplatňovat náklady a zisk ve výši 35 130 279 Kč. Rozdíl 8 285 051 Kč představuje sumu finančních prostředků, kterou byli odběratelé tepelné energie v cenové lokalitě povinni v důsledku protiprávního jednání účastníka řízení během roku 2011 vynaložit ve formě záloh odvozených od protiprávně kalkulované předběžné ceny tepelné energie, ačkoli při respektování podmínek věcného usměrňování tvorby předběžných cen tepelné energie měly tyto peněžní prostředky zůstat k dispozici odběratelům tepelné energie. Předběžná cena tepelné energie, která je společností TEPLO Rumburk, s.r.o. uplatňována vůči odběratelům tepelné energie, je ve výši 629,21 Kč/GJ bez DPH, resp. 692,13 Kč/GJ s DPH. Pokud by byla předběžná cena uplatňována v souladu s cenovými předpisy, dosahovala by výše 509,13 Kč/GJ bez DPH, resp. 560,05 Kč/GJ s DPH. Společnost TEPLO Rumburk, s.r.o. zvýšila svým odběratelům tepelné energie v kontrolované cenové lokalitě předběžnou cenu tepelné energie pro rok 2011 o 132,08 Kč/GJ s DPH, aniž by pro takové zvyšování předběžných cen tepelné energie existovaly objektivní a prokazatelné důvody. V průběhu roku 2011 tak docházelo ze strany účastníka řízení k neúměrnému navyšování ceny tepelné energie pro odběratele v kontrolované cenové lokalitě. Již samotné omezení odběratele tepelné energie v nakládání s finančními prostředky, které, kdyby nemusel vynaložit na krytí záloh odvozených od protiprávně kalkulované předběžné ceny tepelné energie, mohl volně užít dle svého uvážení či svých potřeb, je nutno považovat za poškození odběratele tepelné energie. Je nepochybné, že se jednalo o protiprávní jednání s nezanedbatelnými následky týkajícími se odběratelů tepelné energie.



V této souvislosti je též třeba zabývat se skutečností, jak velký odběr v kontrolované cenové lokalitě účastník řízení zaznamenává, tj. kolik odběratelů, s nimiž má společnost TEPLO Rumburk, s.r.o. uzavřené smlouvy o dodávce tepelné energie, svým jednáním společnost poškodila. Chování účastníka řízení v rozporu s platnými právními předpisy se dotklo celkem 56 odběrných míst. I tuto skutečnost je třeba vzít v potaz při stanovení výše pokuty. Kontrolovaná cenová lokalita „Rumburk – CZT Podhájí“ s uvedeným počtem odběrných míst tak představuje oblast nikoli zásadní velikosti a rozsah účinků nedovoleného jednání je nutně omezený, proto i závažnost jednání společnosti TEPLO Rumburk, s.r.o. lze sice bezesporu hodnotit jako závažné a škodlivé, nikoli však za jednání výjimečného rozsahu.

Je nutno konstatovat, že v případě, kdy by neoprávněně zahrnutá částka v předběžné ceně tepelné energie nebyla napravena ve výsledné ceně tepelné energie, dosáhla by společnost TEPLO Rumburk, s.r.o. k více než osmi miliónovému nepřiměřenému majetkovému prospěchu za rok 2011. Pokuta, která by mohla být za takové jednání uložena podle § 16 odst. 4 písm. b) zákona o cenách, by se pohybovala v rozmezí jedno až pětinásobku nepřiměřeného majetkového prospěchu zjištěného za kontrolované období. Rozpětí možné uložené pokuty by se tak pohybovalo od spodní hranice 8 285 051 Kč, po horní hranici ve výši 41 425 255 Kč. Pokuta uložená tímto rozhodnutím Energetickým regulačním úřadem tak má pro účastníka řízení ve své podstatě i charakter upozorňovací a v tomto smyslu i význam značně preventivní.

Na straně účastníka řízení je též třeba uvést, že společnost TEPLO Rumburk, s.r.o. není evidována v rámci žádného ukončeného správního řízení u ERÚ. Lze tak říci, že společnost TEPLO Rumburk, s.r.o. porušila poprvé svou povinnost sjednávat a požadovat při uplatňování předběžné ceny tepelné energie cenu, jejíž výše a kalkulace je v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen tepelné energie. Pokuta, ve výši stanovené výrokem tohoto rozhodnutí, má tak společnost TEPLO Rumburk, s.r.o. odradit do budoucna od porušování právních předpisů a stimulovat k dodržování cenových předpisů. Skutečnost, že se v případě účastníka řízení nejedná o opakovaný správní delikt, je třeba vnímat jako polehčující okolnost, která byla zohledněna ve výši stanovené pokuty. Uložená pokuta se pohybuje při dolní hranici výše pokuty, jež by bylo možné na základě ustanovení § 16 odst. 4 písm. c) zákona o cenách uložit.

Z judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133) vyplývá, že „*správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.*“ Při ukládání pokuty za spáchání správního deliktu nejsou podle zákona o cenách kritériem při určení výměru pokuty osobní a majetkové poměry pachatele, nicméně podle výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu by měl k těmto poměrům správní orgán přihlídnout.

V rámci kontrolního zjištění vyplynulo z Výkazu zisku a ztráty (str. 20 spisu), že společnost TEPLO Rumburk, s.r.o. vykazuje za rok 2010 tržby za vlastní výroby v celkové

výši 45 318 995 Kč. Z tohoto Výkazu zisku a ztrát dále vyplývá, že k 31. prosinci 2010 vykazovala společnost TEPLLO Rumburk, s.r.o. kladný hospodářský výsledek (před zdaněním), tedy zisk ve výši 942 293 Kč. Společnost TEPLLO Rumburk s.r.o. má podstatnou část provozovaného majetku v nájmu, vlastní kapitál s ohledem k rozsahu prováděných činností lze označit za nízký, pouze ve výši 6 605 000 Kč. Již jen s ohledem na výši zisku dosahovaného společností TEPLLO Rumburk, s.r.o. za rok 2010 je zjevné, že pokuta ve výši stanovené ve výroku tohoto rozhodnutí lze považovat za odrazující, plní represivní funkci, nemůže však být v žádném případě považována za likvidační.

Podle § 17 odst. 6 zákona o cenách, ve znění pozdějších předpisů, je pokuta splatná do 30 dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí o jejím uložení.

### **VIII. Náklady řízení**

Dle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou uloží správní orgán účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů řízení a výši paušální částky nákladů řízení ve zvláště složitých případech nebo byl-li přibrán znalec. V případech hodných zvláštního zřetele lze výši paušální částky na požádání snížit. Podle § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výděлку, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, 1 000 Kč. Z důvodu, že předmětné řízení bylo vyvoláno porušením cenových předpisů ze strany účastníka řízení, byla mu uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

Na základě výše uvedených skutečností rozhodl Energetický regulační úřad tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

### **Poučení o opravném prostředku:**

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad k předsedkyni Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu.

Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

*[Otisk úředního razítka]*

**Ing. Mgr. Jaroslav Víték, v. r.**  
**oprávněná úřední osoba**  
**odbor schvalovacích a sporných řízení**

Rozdělovník: TEPLLO Rumburk, s.r.o. prostřednictvím [REDACTED]